

дѣтъ еднакво, нито гласъ а, вкусъ а, миризма та си имѣтъ еднакви. Имамъ прочее понятие на подобно то и неподобно то, сирѣчь, можж да сравнявамъ и да различамъ, азъ знаиѣ че, сѣсанъ а не е трѣндафилъ, и трѣндафила не е кремъ: знаиѣ, че, озрѣла та тиква е по голѣма, нежели слыва та, и брѣмбаръ а е по малѣкъ отъ куче то: знаиѣ, че другъ знакъ е този П и другъ този Δ, и какъ това 1111 е, друго число, и това 111 друго: знаиѣ юще и това, че яйце то кокошье се гледа като и друго яйце кокошье, и че нѣкоя си куковица кука какъ то и друга. Понятиѣ тѣ, които имамъ за подобіе то и неподобіе то на вѣщи тѣ се звѣтъ съ общо име знаніѣ.

Веднѣждъ видѣхъ животно четвероного вѣлнесто: тогава добыхъ понятіе на голѣмина та на видѣа, и на ширина та на това животно, и попытахъ бащаси, какво животно е това отче? Той ми се обади, овца. Тогава добыхъ понятіе на речъ та овца, която чухъ отъ баща си да произнасиѣ. Отъ тогава, когато чуиѣ име то овца, сѣкога се подсѣщамъ животно четвероного вѣлнесто: и когато видѣ овца завчасъ сѣщамъ гласъ а на речъ та овца. Научихсе обаче да смѣса двѣ или повѣче понятіѣ. Подобно научихъ имена та и на други много вѣщи, разбирамъ щото други тѣ челоуѣцы говоріѣтъ, и научихсе да думамъ, да говоріѣ и да се разговарямъ и азъ. Кога видохъ яйце кокоше, топка отъ сѣгъ, часть отъ крета (тибиширъ), тогава сѣглѣдахъ, чи тіе имахъ нѣкое подобіе, но имахъ и друго нѣкое неподобіе, сирѣчь, имахъ сѣщъ тѣ шаринѣ, но и сѣщій а знакъ и голѣмина. Чухъ, че шарина та на оніѣ вѣщи се зве бѣлъ: и можахъ да смисла бѣла тѣ шаринѣ и безъ да іѣ смѣсиѣ съ понятіе то на знакъ а и голѣмина на яйце то, или на сѣжикъ тѣ топкѣ. Научихсе убо да раздѣлѣмъ едно то понятіе отъ друго то, и пакъ да го сѣединявамъ съ друго: защо кога видѣхъ бѣла стѣнѣ, и бѣ-